

Augusztus 4-én és 5-én

Békefesztivál Pusztavacson

Pusztavacson, az ország középpontján augusztus 4-én és 5-én harmadszor rendezik meg a békefesztivált. Ezt jelentette be tegnap, csütörtökön Örkényben a Béke Tsz klubhelyiségében tartott sajtótájékoztatót Barabás Miklós, az Országos Béketanács főtitkára és Gerecséri Jenő, a Képes Újság főszerkesztője. Az esemény szervezője és rendezője ezúttal is a Hazafias Népfőnt, az Országos Béketanács és a Képes Újság szerkesztősége. A rendezvény jelszava: *Békét, biztonságot a világnak!* A tavalyihoz hasonlóan több százezer állampolgárt várunk a nagyszabású békefalakozóra, amely iránt külföldön is érdeklődnek. A vídám, szórakoztató népművelési keretében a fesztiválon kifejezik népünk békeakarát. Az esemény kapcsolódik ahhoz a nemzetközi tiltakozáshoz, amely a hírosimai bombázás évfordulóján a nukleáris fegyverek elleni tiltakozásként világszerte megnyilvánul. Mivel közeledik hazánk felszabadulásának 40. évfordulója, így a békefesztivál lehetőséget ad arra is, hogy szabad hazánk négy évtizedének sikereire emlékezzünk.

A szervező bizottság tagjai a tegnapi sajtótájékoztató ismertették a felkészülés módjait, és az újságíróknak bemutatták a rendezvény színhelyét is. Bebizonyosodott, hogy a nagyszabású eseményre nemcsak a községeben, hanem Pest megyében is felkészültek. Szélesítik, javítják a bekötő utakat,

építik a parkolókat, bővítik a villanyhálózatot, az egészségügyi, higiéniai ellátást, új kutat fűrnak a vizellátás javítására és a több százezer vendégsereg részére elegendő étel és ital is rendelkezésre áll.

A Képes Újság felhívására az ország egyes városaiiban, falvaiban, üzemekben, termelőszövetkezeteiben és hivatalaiban békevásárokat hímeznék, amelyekre a dolgozók felírják békeüzeneteiket, és elküldik a fesztiválra. Az ifjúság zászlaját az MHSZ ejtdőnyös sportolói hozzák. A Magyar Nők Országos Tanácsa a gyermekkelkért aggódó édesanyjakal küldi el békeüzenetét. A gyárak, tévészak, falvak, városok küldötteit az Országos Béketanács képviselői fogadják a fesztivál békecentrumában. Néhány zene-szerző és zenekar a rendezvényre komponált béke-és fesztiváldalal köszönti majd az ünneplő közönséget. A posta emlékbélyeget bocsát ki és alkalmi bélyegzővel ellátott küldeményeket továbbít majd a helyszínről. Festők, grafikusok békeplakátokat készítenek, a fotósok szabadtéri kiállításon mutatják be a szabad Magyarország negyvenéves fejlődéséről készült képeiket.

A szabadtéri színpadokon ötven fővárosi művész, tíz közismert zenekar és több kitüntetett népi együttes műsorában gyönyörködhetnek majd a fesztivál résztvevői. A nagyszínpadon 36 óráig, megszakítás nélkül, éjjel-nappal tart a műsor. A kis-

színpadon délelőtt amatőr produkciókat láthat a közönség, délután a tévéből, rádióból ismert riporterek a politikai és társadalmi életünk kiemelkedő személyiségeivel beszélgetnek. A színpompás, vídám vásár területén cirkuszsátor és mutatványosok várják a gyerekeket. A helyi erdőgazdaság vásárfát állít az Edzett ifjúságnak, hogy ki-ki próbára tehesse erejét. Aki felmászik a vásárfára és lehoz egy szalagot, az értékes ajándékot kap a Szikla-Coop áruházról.

A fesztivál alkalmából létesülő kempingtábor már augusztus elsejétől fogadja a vendégeket. Harmadikán este amatőr szakácsverseny, halászlé- és gulyásfőző vetélkedés lesz a tábor területén. Kiváló inycemesterek és a kóstoló közönség dönti majd el, ki kapja a főzés nagydíját.

A kétnapos fesztivál részvételi díja, a gazdag program megtekintése személynként 20 forint (6 éven aluli gyermekeknek ingyenes). A bevételt a közszolgálatok a rendezvény költségeinek fedezésére és az ország középpontján létesülő békepárk építésére fordítja.

És végül arról is tudósítunk, hogy nem fog hiányozni a sport sem, hiszen autósok, kerékpárosok mérkőzést tartanak, a Vasas öregfiúk futballmeccset játszanak a helyi csapattal, lesz lovas-, kutyá-, ejtdőnyös-, motoros- és vitorlázórepülő bemutató és még sok egyéb látványosság.

Mozaikoka posta munkájáról

A fogyasztók tanácskozásán hallottuk

Elképzelhető-e, hogy közömbösségbe, némaságba fullad az az összegyűjtés, amelynek témáját a posta adja? A válasz egyértelmű. Ha nem is voltak viharos fölszólalások a Fogyasztók Szegedi Tanácsa, valamint a Fogyasztók Csongrád megyei Tanácsa közelmúltban megrendezett ülésén, a résztvevők szemlélő szembe kerülve a Szegedi Postaigazgatóság képviselőjével, nem voltak restek elmondani saját véleményüket, és tolmácsolták környezetüknek a posta munkájával kapcsolatos tapasztalatait is. A rendezvény természetéből adódóan nem csoda, hogy többnyire a hiányosságok kerültek terítékre, a népfőnt városi és megyei bizottságán, észrevételek és javaslatok, amelyeket megtárgyal majd szeptemberben a Fogyasztók Országos Tanácsa, az egyes szolgáltató szervezetek munkáját értékelő ülésén.

A szegediek tapasztalata szerint olykor kámforrá válik egy-egy ajánlott, vagy közönséges levél, kézen-közön eltűnik. A posta szerint ez legtöbbször úgy fordulhat elő, hogy „az IKV által felszerelt és karbantartott lépcsőházi levélzéknyílásból illetéktelenek eltulajdonítják a küldeményeket”. Az egyik fölszólaló kézenfekvőnek tartaná, ha a posta szakemberei véleményt mondanának ezekről a ládikákról, mielőtt végleges helyükre kerülnek, akkor talán nem készülnek ilyen nagy „szellőzőnyílásokkal”.

Többen nehezményezték az ajánlott, az expressz küldemények és táviratok megkülönböztetett bánásmód nélküli, késedelmes továbbítását. Nem értik, ez esetben miért fizeti az ember a plusz szolgáltatásért járó felárat. A példák között hallottuk: Szegedről Csanádpalotára napig utazott egy expresszlevél, és temetés után érkezett meg a címzetthez egy halálesetről értesítő távirat. Gondot jelent szolgá-

tatónak és szolgáltatást igénybe vevőnek egyaránt, hogy lévén a magyar intézmények munkarendje nagyjából azonos, a legtöbb magyar állampolgár akkor dolgozik, amikor a postás nem nyit ajtót. Helytelleni, hogy legtöbbször nem figyelmeztet fölragasztható szalag, hogy „expresszküldeménye érkezett”, hogy a kézbesítő nem tölti ki az értesítő cédulán a rubrikát mikor kísérli meg ismét a levél (stb.) átadását. Számtalanszor megesik ugyanis, hogy hiába vándorol el otthonról a Híd utcába az ember, közlik vele: borítékját a postás éppen „sétáltatja”...

Mindkét ülésen elhangzott: az útlevelet, mint fontos okmányt, ne adja át a szomszédnak a kézbesítő. Előfordult, hogy a szórakozott lakótárs megfélekedett róla, az utazni szándékozó megérthető türelmetlenségében a rendőrségen reklamált...

Volt, aki kétségbe vonta azt, hogy nincs igény a napi kétszeri kézbesítésre. A fölszólaló megkérdezte a kézbesítő munkaidejének helyességét, azt, hogy a küldemények késő délutáni, korai esti szállítása „biztonsági okokból” lehetetlen: 6 után ugyanis otthor vannak a családok, és ilyenkor nincs még koromsötét sem. Javaslattként hangzott el: a tömeges pénzbefizetési napokon az I. számú postahivatalban különítsék el a lakosság és az intézmények pénztételét, a családok, és ilyenkor nincs még koromsötét sem. Javaslattként hangzott el: a tömeges pénzbefizetési napokon az I. számú postahivatalban különítsék el a lakosság és az intézmények pénztételét, a családok, és ilyenkor nincs még koromsötét sem. Javaslattként hangzott el: a tömeges pénzbefizetési napokon az I. számú postahivatalban különítsék el a lakosság és az intézmények pénztételét, a családok, és ilyenkor nincs még koromsötét sem.

Folytathatnánk még a sort, s tágíthatnánk a köröket megyehatárokon. Dél-Magyarországon túlra, az egész országot érintő kérdésekre. Hogy milyen a Magyar Posta lakossági szolgáltatásáról kialakult összkép, az majd az őszi tanácskozáson rajzolódik ki. Az árnyak és a fények ismeretében talán könnyebben lehet majd „retusálni” a hibákat.

Ch. A.

Üzlethelyiségeket keresnek

Amikor a bulldózer valahol fölpörgette motorját, a helyiséggazdálkodást ismerő szegedi honpolgár azért kezdett sopánkodni, ki ad helyette új üzletet. Eltűntek a Dóm tér kereskedőházai, hamarosan ez a sors vár a Mikszáth Kálmán utcákra is. Másfél évtizede az örök kérdés, hol a pót-lás? Ilyen körülmények között a szegedi lakshivatal szakemberei hiába könyvelnek, lajstromoznak, megfelelő számú helyiséget biztosítani ők sem tudnak. Véleményüket tolmácsolom amikor megjegyzem, a város nem jutott volna ilyen helyzetbe, ha a felújítások során az üzletek kialakítására is gondoltak. Mert több helyiség tűnt el, mint amennyi keletkezett.

Egyetlen magyar város sem teheti kirakatába: „a helyiséggazdálkodás gondjait megoldottuk”. Országos jelentőségű különösen most a kisvállalkozások korában, hogy nincs elegendő olyan szabad négyzetméter, ahol közület vagy magánüzemély boltot nyithat. Am a szegedi gondokat az is bizonyítja, hogy a Tisza-parti városalakó a Széchenyi tér környékében gondolkodik. Nem újdonság, hiába kínálják fel Rókuson vagy Makosházán a kereskedésre alkalmas területet, nemigen tolonganak érte. Rókuson 6-7 harmincöt négyzetméteres üzlethelyiség gazdátlanul maradt. Az üzlet igazán a Belvárosban üzlet. No de mi történjék, ha nincs elegendő beépített négyzetméter ehhez.

A lakshivatali szakembereitől néhány jó, használható ötletet hallottam. Persze ők is elismerték, hogy két éve már kedvezőbb a helyzet, azonban gazdálkodásról még mindig nem beszélhetünk. Csak elosztják a helyiségeket. Körülbelül 200-an várják, hogy ilyen természetű gondjuk megoldódjon.

A leggyorsabb az lenne, ha sorra épülnének az üzletházak. Egy ilyen vállalkozáshoz sem az államnak, sem a magánüzemélyeknek nincs annyi pénz, hogy a tömeges igények egyszerre rendeződjenek. A legpontosabb csere látszik pillanatnyilag a legcélszerűbbnek. A lakshivatal már nem egy esetben felajánlotta X vagy Y vállalatnak, hogy belvárosi iradáért egy másik övezetben cserhelyiséget ad. Ugyanis általános törekvés, hogy a belvárosi irodákat kereskedelmi vagy szolgáltató céllal átalakítsák. A dolog természetéből következő, hogy ez a folyamat még lassú. Hiszen az irodának is meg kell találni az alkalmas épületet... Mindenesetre jó jel, hogy a tanács és az intézmények között a jobb helyiséggazdálkodás ügyében megkezdődött a párbeszéd.

Talán a közvélemény keveset tud a helyiséggazdálkodás másik fontos akadályáról, a bürokratikus jogi szabályozottságról. A kedvezőbb széljárású előidéző paragrafusok októberben lépnek életbe. Reménykeltő tény, hogy három hónap múlva ez a piac is megmozdulhat. Ugyanis eddig hiányzott az anyagi ösztönzés. Nem siettek leadni az üres helyiségeket, mert a tanács legfeljebb 4 ezer 500 forintot fizethetett érte négyzetméterenként. Így aztán a tisztelt bérlő, mivel magánszemélynek üzlethelyiséget nem adhatta el, keresett egy intézményt, és mindjárt megoldotta gondját. Persze az intézmény többször szurkolt le, mint a lakshivatal. Összességben a kereslet és kínálat alapján egy új típusú licitációs rendszerben alakulhat majd ki az árak és remélhetőleg a pezsgő forgalom is. Nagyon jól tudom, képtelenség adminisztratív eszkö-

zökkel várost építeni. Talán azt mégis szorgalmazni lehetne, hogy a Nagykörúton belül — hisz ez az üzleti élet központja — a hazak földszintjein az eddiginél több, sok célra alkalmas helyiség épüljön. Ahogy elnézem a Szent István téri szép házakat, eszembe jut, hogy ott ez a lehetőség kimaradt. Esztétikai szempontból is hasznosabb, ha az üzlet a ház első szintjén kap helyet, mintsem tovább szaporodjanak a városképet scskszor elcsúfító pavilonok, pagodák. Reménykedni lehet abban, ez a kérdés a jövőben rendeződik. Annál az egyszerű oknál fogva is, mert a város közigazgatása olyan jogostványokat kap, aminek alapján övezetek szerint meghatározhatja, hol legyen az iparosok, szabók, pékek... utcája.

Halász Miklós

Tízéves a FEB

A fizikai dolgozók középiskolások gyermekeit az egyetemi és főiskolai felvételikre előkészítő bizottság által rendezett II. országos diák tanár tábor csütörtökön nyílt meg Esztergomban. A négy napos tapasztalatcsere értékelték a bizottság tíz évvel ezelőtti megalakulása óta végzett tevékenységét.

Elmondták, hogy a kilenc ágazati előkészítő bizottság évente átlagosan 55 ezer középiskolások adatait dolgozza fel, akik valamennyien fizikai dolgozók gyermekei. A felmérések alapján a tanulók fele akar továbbtanulni felsőfokú intézményben. Részükré évente 150 felkészítő tábort rendeznek, hogy előkészítsék

őket a felvételi vizsgákra. Megállapítható, hogy azoknak a pályázóknak a pontszáma, akik részt vettek az előkészítésben, általában magasabb, mint a többi jelentkezőé.

Az elmúlt évtizedben végzett munka legnagyobb eredménye — hangsúlyozták —, hogy sikerült mérsékelni a fizikai dolgozók gyermekei számának további csökkenését az egyetemeken, főiskolákon. Az elkövetkezendő időszakban kiemelten kívánunk foglalkozni azzal, hogy minél több tehetséges diák számára tegyék lehetővé a felvételt a műszaki és a tudományegyetemekre is.

(MTI)

Külföldi vendégek a vásárhelyi tangazdaságban

Tegnap, csütörtökön külföldi vendégeket fogadtak az Allatorvostudományi Egyetem vásárhelyi tangazdaságában.

A szegedi Gabonatermesztési Kutató Intézet vendégeként hazánkban tartózkodó

kínai mezőgazdasági tudományos akadémia helyettes vezetője, valamint az akadémia osztályvezetője és egy kínai—oros nyelvű kísérő a kútvolgyi vetőmag-üzembe látogatott el. A vendégeket — köztük Kiss Zoltánt, a kutatóintézet munkatársát — Zsótér István, az egyetemi tangazdaság üzem- és munkaszervezői osztályvezetője kísérte végig az üzemen. A búzavetőmag feldolgozásának, valamint betakarításának technológiáját Sztancsik Zoltán főtechnológus mutatta be a látogatóknak.

A vajhái tehenészeti telepet is külföldi vendégek tekintették meg tegnap. Pörös István telepvezető helyettes szovjet, lengyel és német diákoknak, valamint tanárainknak adhatott tájékoztatót a szakosított tejtermelő tehenészeti telep életéről, munkájáról. A fiatalokat végigkálauzolta a termelési egységeken, működés közben mutatva be a modern berendezéseket. A főiskolásokat elkísérte dr. Borsi János, az Allatorvostudományi Egyetem vásárhelyi főiskolai karának docense is, aki a csoport szakmai vezetője.

Öntözési tanácskozás

Az egyenletlen eloszlású, bőségesnek tűnő júniusi csapadék ellenére is öntözni kell — állapították meg csütörtökön Kalocsán, az országos öntözési tanácskozáson. Hejyenként 400 milliméter eső esett, másutt viszont a lehullott csapadék mennyisége alig érte el a 100—150 millimétert, ami a tavalyi aszály után csupán a növények életben tartásához volt elegendő.

Most a kánikula beállta szinte mindenütt dolgoznak az öntözőberendezések, de a még szélesebb körű csapadékpótláshoz több gépre, önjáró esztrétőre lenne szükség. A mezőgazdaság a nehezebb gazdasági körülmények közepette sem mondhat le az öntözés fejlesztéséről, a berendezések rekonstrukciójáról. Az öntözés formáját a termőhelyi adottsághoz és a növény-kultúrákhoz kell igazítani, amivel elkerülhető a vízparlás. A vizet megfelelően porlasztó esztrétő berendezés egyelőre még kevés, de a módszerek sokféleképpen lehetnek, és még az árszétértés öntözés is hasznos lehet ott, ahol a növénykultúrák azt lehetővé teszik.

A tanácskozás résztvevői gyakorlati bemutatót vettek részt a Kalocsai Állami Gazdaságban, a bányai, a fajsi és a miskeli termelőszövetkezetben.